

Vážená repre komise,

(poznámka, jmenovitě: Michal Konopka, Pavel Šimáček, Tomáš Polák, Olga Sikorová, Petr Boleslav a Petr Pisk.)

Po včerejším bouřlivém rozhovoru s Michalem Konopkou jsem se nakonec rozhodl Vám všem napsat. Pevně věřím, že si v tomto dopise každý najde to své. Nejsem asi úplně ve stejném rozpoložení, ale je nutno uznat, že i s odstupem času a chladnou hlavou to vidím v podstatě stejně. V tomto případě neplatilo, že ráno je moudřejší večera.

Předběžně jsme se včera s Michalem domluvili na skupinovém hovoru přes Skype, ale došel jsem k závěru, že by to byla ztráta času. Vašeho i mého času. Nemá smysl organizovat skupinový hovor někde, kde není místo pro dialog. Zbytečné emoce, konfrontace, blábolení atd... Michal mě přesto požádal, abych vám sdělil svůj názor. Jelikož však mně v tomto konkrétním případě váš názor vůbec nezajímá, tak jsem dospěl k závěru, že bude lepší zvolit písemnou formu. Pokusím se tedy svůj názor prezentovat v co nejčistší podobě. Nejsem však žádný spisovatel a nemá cenu si nic namlouvat, stejně změnit váš názor, když už jste se tak hezky rozhodli, je skoro nemožné.

Předmětem rozhovoru mělo být projednání možné náhrady nákladů, které mi vznikly bezprostředně před olympiádou v důsledku ztráty pasu. Měl jsem se zúčastnit jednoho z vašich meetingů a "obhajovat" se osobně. Michal mi to slíbil, ale bohužel to nevyšlo. To už tak chodí. Proč byste se se mnou měli vůbec bavit, když to můžete rozhodnout beze mě a o mně v poměru 5:1.

Co se tedy vlastně stalo?

Ztratil jsem pas a kvůli nedostatku času před nadcházející olympiádou jsem byl nucen odcestovat na Slovensko, nechat si tam pas expresně vyřídit a následně řešit další komplikace spojené s vyřizováním nového víza, aby se vše stihlo. Samozřejmě si uvědomuji, že ztráta mého pasu je stoprocentně moje vina a svaz s tím nemá nic společného. Tím bych určitě začal. Každý musí za svou hloupost zaplatit. Ale nemusí to snad být tak jednoduché, nebo ano ?

Celkově se jedná o neočekávané přímé náklady ve výši cca 6-7 tisíc korun. Proto chci, aby bylo jasné, že částka je nezajímavá a mluvíme o "zmrzlině". Mě to nevytrhne a vás určitě také ne. Takže se vůbec nebavme o penězích, i když chápu, že jsou lidé, kteří si za korunu nechají vyvrtat koleno a tento pohled na věc je pro ně absolutně nepochopitelný, skoro až mimozemský. Co však absolutně nemohu překousnout, je způsob, jakým jste jako svaz k celé věci přistoupili, a rozhodně to nebylo poprvé.

Paní Suralová mi v e-mailu vyčíslila částku, která mi bude vrácena do halěře. Konkrétně 2050,77 Kč, nikoliv 2051 Kč, ale 2050,77 Kč. Žádná debata o tom, jak by se situace mohla vyřešit. Žádná snaha pomoci. Žádný kompromis. Stačilo napsat, že vzhledem k povaze nákladu je problém to standardně zaúčtovat a snad se pokusit společně najít nějaké řešení. Třeba by se to povedlo, třeba ne, ale pocit z celé věci by byl zcela odlišný.

Tímto způsobem, tedy na halě, člověk nevyšlší ani poslední kurvu, natož reprezentanta. Je nutno dodat, že se nepovažuji za sportovní celebrity, ani nic podobného. Tohle je však asi hlavní důvod, proč mi celá věc stojí za řešení. Protože nejde ani tak o peníze, ale o váš celkový přístup k problému, který je tak zvrácený a úchylný, že vám už snad po letech připadá naprosto normální.

Ve chvíli, kdy jsem věděl, že mám problém s pasem, jsem si mohl vymyslet jakoukoli hloupou výmluvu a vykašlat se na celý svaz i olympiádu. Ale místo toho jsem po návratu z dovolené hned ve tři hodiny ráno nasedl do auta a v deset hodin jsem už byl na Slovensku, kde jsem si vyřizoval nový pas. Nakonec se vše stihlo v hodině dvanácté. Kdybych však věděl, že to všechno budu platit ze svého a že vám, nejvyšším papalášům, nebudu stát ani za uprnutí, určitě bych to neudělal a zpětně toho lituji.

Dokumenty, které jsem poslal na svaz k proplacení, jsou jen to nezbytné minimum. Přímé platby na úřadech, ke kterým mám doklad. Nepočítal jsem 900 km v autě, tři ztracené dny ani nic jiného. Opravdu jen to minimum. Určitě nechci na svazu zbohatnout, od toho jsou tu jiní. Nicméně komunikace a zájem ze strany svazu nebyl malý nebo minimální. Byl úplně pod bodem mrazu.

Ano, ztráta pasu a všechno ostatní je moje vina, ale opakuji, že náklady byly neočekávané. S podobnými náklady si poradí každá rozumná organizace. Každá organizace, které alespoň trochu záleží na lidech, kteří ji reprezentují. Tím však vy v žádném případě nejste. K tomu by bylo zapotřebí alespoň minimální úsilí a zájem pomoci a věc konstruktivně řešit. Pas jsem nevyhodil, ani jsem ho nesežral. Na jednu stranu vám nevádí, že zaplatíte 50 000 Kč za letenku pro náhradníka, mimo jiné nejhorší rozhodnutí vůbec, ale na druhou stranu jste tak chamtiví a arogantní, že by se z toho člověk posral.

Zajímala by mě jedna věc, a to: O co vám vlastně jde? Zapomněli jste při svém úřadování a žvanění, že byste mohli být hráčům trochu nablízku a snažit se jim občas pomoci? Chcete rozhodovat ve svých superdůležitých komisích a výborech, bez kterých by se ráno snad ani neroztočila zeměkoule, a vadí vám, že vám to hráči kazí? Chcete ušetřit svazu 6 tisíc, nebo mi je naopak závidíte? Vůbec to nechápu?!????!?

Na jedné straně vyhazujete desetitisíce za letenky pro náhradníka, za vedoucího výpravy, za nevím co, a na druhé straně jdete ušetřit 5 korun? Opakuji, že se marně snažím pochopit, o co se snažíte...

Jenom odbočka k vedoucímu výpravy. Paní Kusová je v pořádku, nemám proti ní ani popel a snažila se mi i ostatním pomoci, jak jen mohla. Nakonec jsem ale stejně musel vše oběhat a vykomunikovat sám. Skutečnost, že jsem byl ještě v den odjezdu na indické ambasádě a platil v hotovosti za nové vízum, se asi taky dala vyřešit lépe. Nenáleží mi hodnotit nutnost mít vedoucího výpravy. Nejspíš jste jenom nechtěli opakovat ten fail ze Slovinska, co se dá pochopit. Upřímně ta přidaná hodnota je opravdu sporná... Takže ano, byl to takový přítel na telefonu, ale to je asi všechno. O tom jsem se však nechtěl rozepisovat.

Celý tento dopis zní asi trochu Plátovský, ale každý pohár trpělivosti jednou přeteče. Máte dost reprezentantů, a proto vám nevádí, že je postupně ztrácíte a vyháníte. Mně je to už

určitě jedno, ale nedokážu si představit víc demotivující prostředí reprezentace pro mladší generace, které v sobě ještě pořád mají alespoň zbytky ambicí, nežli to, které vy tvoříte. Každý mimo jiného zná už legendární výrok předsedy, který hodnotí potenciální umístění na repre akci slovy "Stejně je to jedno". Je to vlastně jenom taková třešnička na dortu. Málem bych vlastně zapomněl, že za rok nebo dva budete mít v Áčku plno mladých talentů, protože oni vám rostou jako houby po dešti, takže pohoda jahoda. Reprezentace by měla být výkladní skříň a to rozhodně netvrdím, protože jsem reprezentant. Pro vás je to však jenom odpadkový koš, který smrdí, občas se v něm objeví nějaké hovno a jsou s ním starosti a zbytečná otrava.

Jak jsem napsal na začátku. Chtěl jsem vám to celé říct tak, jak to bezprostředně cítím. Můj názor, aniž by ho někdo překrucoval nebo dezinterpretoval. Přeberte si to, jak chcete. Kdo mě zná, ví, že co na srdci, to na jazyku, a komu se to nelíbí, ať si trhne nohou.

I když Koutného nesnáším, musím říct, že část mého já mu začíná fandit, protože si myslím, že to opravdu potřebuje změnu. Domnívám se, že ani psychopat jeho formátu by nedokázal udělat nic horšího. Jo a tu zkaženou "zmrzlinu" si nechte a zapište si to do svých úspěchů.

"Ušetřili jsme svazu 6 000 Kč za pas pro Michalíka"

PS: Možná jste si všimli, že celý dopis píšu česky. Možná se tím zvýší šance na jeho úspěšné pochopení. No a samozřejmě je to i proto, abych vám ukázal to své pravé české srdíčko, které jsem tolik chtěl ukázat v posledním kole. Bohužel, když to teď všechno vidím, je mi skoro líto, že to celé dopadlo tak, jak to dopadlo. Bylo by zajímavé sledovat, jak by se i 50. místo dokázalo prodat jako vysněný a senzační úspěch. Poplácejte se po zádech a jde se dál. Vůbec se nejednalo o nejhorší reprezentační akci za posledních 20 let...

PS2: Zahájit dobrovolně potenciální konflikt se šesti lidmi, navíc když z něj člověk nemůže nic získat, asi není moc chytré. Snažil jsem se to vysvětlit Michalovi. Na druhou stranu rozumím, že napsat otevřeně svůj názor se už dnes nenosí a má to svoje kouzlo. Takhle mám aspoň čisté svědomí a trochu se mi ulevilo. Třeba byste to mohli někdy zkusit taky, i když pro úředníka je to z definice nemožné... Třeba by však potom ta různá hodnocení nevypadala jako zápis z ÚV KSČ, a dokonce by to mohlo vést i k nějakému pozitivnímu posunu. Minimálně teď však vím, že nejsem alibista. Žádné vaše bullshity typu 5:1 o něm bez něj.

Přeji hezký den, nebo vlastně asi ani ne
Peter